

№ 6 (685)
Червень 2009 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Найсвіжіші університетські новини на сайті
<http://www.impuls.vstu.vinnica.ua>

**У рейтингу кращих ВНЗ України
«Топ-200» наш університет 19-ий**

(Стор. 2)

Колонка головного редактора

КАРАОКЕ на майдані ВНТУ

«Кидай палити – давай співати!», – під таким лозунгом пройшов конкурс *«Караоке на майдані ВНТУ»*, організований студентським самоврядуванням до Міжнародного дня боротьби з тютюнопалінням.

На центральному майдані університету біля головного навчального корпусу поспівати «караоке» зібрались ті, хто вміє співати і, що не менш важливо, знаходить у собі сміливість співати на публіці, ті, хто вважає, що вміє співати, а також ті, хто глибоко переконаний у тому, що не має ні голосу, ні слуху, але душа співає..., тому й прийшов на майдан у якості глядача, щоб підтримати конкурсантів, отримати задоволення від співу учасників, повеселитись та просто відпочити.

Правила конкурсу дуже прості. Для того, щоб перемогти потрібно, по-перше, мати слух і сильний голос, по-друге, приворожити аудиторію і налаштувати її на голосування грошовими банкнотами, і, по-третє, везіння і нестримне бажання перемогти.

«Караоке на майдані ВНТУ» проходило в три тури.

У першому турі усі бажуючі співали у радіо-мікрофон запропоновану ведучим пісню. Найкращі, на думку ведучого, виконавці переходили до наступного туру. До речі, з роллю ведучого на «відмінно» справився студент групи 1ТГ-06 Інституту БТЕГП, заступник голови студентської ради факультету теплоенергетики та газопостачання Михайло Бакалюк. Як на мене, то яскравий та імпозантний Михайло нічим не поступався своєму відомому колезі з Києва.

У другому турі учасники конкурсу виконували пісні за власним вибором, а глядачі оцінювали виконавців оплесками – хто отримує більше оплесків, той проходить у наступний тур.

У третій, фінальний тур вийшло двоє учасників (до речі, обоє – студенти інституту радіотехніки, зв'язку та приладобудування) – Оксана Філь та Віталій Мальований. Конкурсанти по черзі виконували обрану пісню і водночас збирали гроші (і не тільки) у капелюхи.

Спів фіналістки Оксани оцінили у 55 гривень та квиток до Києва, мабуть, з натяком на те, що дівчині варто б спробувати власні сили в «караоке» на Хрещатику. А Віталій, назбиравши 91 гривню, став переможцем першого «караоке» у ВНТУ і у футболці з надписом «ПЕРЕМОЖЕЦЬ караоке на майдані ВНТУ» заспівав пісню переможця «на біс».

Оскільки захід спонсорувався Вінницькою обласною організацією партії «Батьківщина», то і учасники, які вибули з конкурсу на самому початку, і півфіналісти, і глядачі, які рахували гроші, і найактивніший вболівальник, і автори найкращого плакату-підтримки, і, звичайно ж, фіналісти отримали подарунки.

Варто відзначити основних ініціаторів та організаторів «Караоке на майдані ВНТУ». Це Ігор Колос – студент ІнБТЕГП, президент студентського самоврядування ВНТУ; Іван Каліцінський – студент ІнБТЕГП, голова СР ФТЕГП; Ірина Новицька – студентка ІнРТЗП, голова СР ФМБЕП; Наталія Возній – студентка ІнМТ, голова СР ФТАКМ.

Оскільки молодь активно вболівала, підспівувала та танцювала, то можу стверджувати, що студентам подобається «караоке». А тому наше перше, пробне «Караоке на майдані ВНТУ», мабуть, стане традиційним.

Анна ПИСКЛЯРОВА,
проректор з виховної роботи,
головний редактор часопису «Імпульс»

Традиція перемагати!

ПЕРШИЙ В ІНФОРМАТИЦІ

Третьокурсник Інституту інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії Віталій Невідомий переміг у Всеукраїнській студентській олімпіаді за напрямом «Інформатика», яка проводилася у Харківському національному педагогічному університеті імені Сковороди.

Змагались юні програмісти з усієї держави в два етапи. В першому розв'язували алгоритмічні задачі. Варт сказати, що були вони досить складні. Але найліпше з ними впорався, набравши найбільшу кількість балів, наш Віталій. А у другому турі олімпійці представляли свій програмний продукт. Віталік запропонував комплекс для обробки графів. І теж за кількістю балів – кращий результат.

Тож, за сумарною кількістю – Диплом I ступеня! Окрім нагороди хлопець привіз і чудові враження про Харків. Хоча в цьому місті він не вперше – кілька разів їздили командою ВНТУ до екз-столиці на зимову школу з програмування.

Так тримати!

ДВА ДЕСЯТИЛІТТЯ – РЕКТОР

7 червня виповнилось двадцять років, як наш університет очолює доктор технічних наук, професор, академік Академії педагогічних наук України Борис МОКІН, заслужений діяч науки і техніки України, відомий не лише в Україні, а й за її межами вчений. Має понад півсотні винаходів, котрі гідно оцінені науковою спільнотою світу. Міжнародна Асоціація винахідницьких організацій (IFIA) відзначила його розробки двома золотими і срібною медалями. Зокрема і престижною нагородою Генрі Коанда – за вагомий особистий вклад у справу винахідництва і значну кількість перемог на європейських виставках винаходів. Академік Борис МОКІН входить до складу Національного комітету з автоматичного управління.

Борис Іванович нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня. А золотою медаллю імені Ушинського відзначено його вагомі досягнення у сфері освіти, науки, педагогіки, вдала керівна діяльність одним з кращих університетів України.

За сподвижництво у підготовці кадрів науковців-розробників сучасних технологій Бориса Мокіна визнано кращим освітянином

2008-го року, лауреатом відзнаки «Лиш храм збудуй».

Академік Борис МОКІН вивів Вінницький політехнічний інститут до рівня зnanого у світі університету, інженерні дипломи якого визнаються у всіх країнах світу. Його ім'я внесено до іміджевого збірника «Ректор третього тисячоліття», виданого Міністерством освіти і науки України, та збірника «Людина досягнень», виданого Кембріджським біографічним центром.

Знай наших!

РЕЙТИНГ ВНТУ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ 2008 РОКУ ПО ПРОЕКТУ ЮНЕСКО «ТОП-200 УКРАЇНА»

Щотижневик «Дзеркало тижня» у № 19 за 30 травня 2009 року опублікував університетські рейтинги за результатами 2008 року по проекту ЮНЕСКО «Топ-200 Україна».

Вінницькі університети у цьому році за цим проектом посіли такі місця в загальному рейтингу: **Вінницький національний технічний університет – 19**, Вінницький національний медичний університет – 22, Вінницький торгово-економічний інститут (в складі та за оцінкою, отриманою базовим Київським національним торгово-економічним університетом) – 25, Вінницький державний аграрний університет – 141, Вінницький фінансово-економічний університет (приватний) – 146, Вінницький державний педагогічний університет ім. Михайла Коцюбинського – 161.

Нагадаю, що рік тому за результатами 2007 року Вінницькі університети по цьому проекту мали такі місця: Вінницький національний технічний університет – 23, Вінницький національний медичний університет – 30, Вінницький торгово-економічний інститут (в складі та за оцінкою, отриманою базовим Київським національним торгово-економічним університетом) – 45, Вінницький фінансово-економічний університет (приватний) – 51, Вінницький державний аграрний університет – 153, Вінницький державний педагогічний університет ім. Михайла Коцюбинського – 166.

Порівнюючи результати двох останніх років, бачимо, що усі державні університети Вінниці за результатами 2008 року посіли більш високі місця ніж посідали їх за результатами 2007 року. І лише приватний ВФЕУ за результатами нинішнього року опустився на 95 сходинок нижче.

Мені як ректорові ВНТУ дуже приємно, що наш університет уже увійшов у двадцятку кращих ВНЗ країни. А по такому критерію як «Оцінка якості науково-педагогічного персоналу» ми маємо сьомий результат. За цим критерієм попереду нас є лише Київський національний університет ім. Т. Шевченка, Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут», Харківський національний університет ім. В. Каразіна, Національний медичний університет ім. А. Богомольця та Національний гірничий університет.

І ще на що хотілось би звернути увагу – з нашими 28,244 балами від Національного університету «Кієво-Могилянська академія», який, набравши 31,746 балів, посів в загальному рейтингу 9-е місце, ми відстаємо лише на 3,5 бали, які в наступному році сподіваємося отримати, завершивши процес вступу до Європейської асоціації університетів, розпочатий нами у цьому році, та переконавши рейтингову комісію враховувати в оцінці за критерієм «Міжнародне визнання» також і виконання проектів по програмі Темпус-Тасіс, за кількістю яких в консорціумах з західноєвропейськими університетами в останні 5 років ми зрівнялись з лідером - НТУУ «КПІ», будучи у 7 разів меншими, тобто, маючи відносний результат навіть кращим. Тож маємо надію, що через рік за результатами 2009 року ми піднімемося в рейтинговій таблиці ще на кілька місць, а можливо і ввійдемо в десятку кращих.

**Борис МОКІН, ректор ВНТУ,
доктор технічних наук, академік АПН України,
заслужений діяч науки і техніки України**

ЛИСТИ ДО РЕКТОРА

На мою електронну пошту та університетську адресу часто приходять листи батьків з проханням розібратись у взаємовідносинах їхніх дітей-студентів з кимсь із викладачів або з проханням допомогти у ситуації, що склалася. Але інколи приходять і листи від людей, в яких дається оцінка університету та моєї роботи і яким від мене нічого не треба. Такі листи мені особливо цікаво читати. З двома із таких листів, один із яких надійшов на мою ректорську електронну адресу 28 квітня, а другий поштою на муніципальному тижні, я вирішив познайомити і своїх читачів, оскільки вважаю, що те, про що пишуть ректору, не є конфіденційною інформацією.

Перший лист надійшов електронною поштою «від студента 1981 року випуску Кохана В.В.» Він пише:

– Добрий день, шановний Борисе Івановичу!

Пише Вам Ваш колишній студент 1981 року випуску Кохан Віктор Володимирович, факультет ФАВТ, гр.2-АТ.

Знайшовши сайт нашого університету, я з приємністю побачив знайомі обличчя. Серед них і сьогоднішнього ректора.

30 років тому Ви читали в нас вищу математику, а також час від часу демонстрували master-class для викладачів по методиці ведення лекцій. Ми від Вас, як каже зараз молодь, «балдели», коли Ви входили в лекційний зал лише з крейдою в руці і все.

Кажуть, чоловікам компліменти не говорять, але дивлячись на Ваше фото, зауважу, що Ви майже не змінились, правда, хіба що нагороди з'явилися.

Ви, звичайно, мене не пам'ятаєте, бо у вчителя учнів багато, але учні своїх вчителів пам'ятають напевно. У мене років з 5 зберігалися Ваші конспекти, в яких все було чітко викладено, структуровано, логічно і завершено.

Серед викладацького складу теж є знайомі обличчя, наприклад, наш декан, шановний Анатолій Степанович Васюра. Фактор стабільності складу вузу в ці буремні роки говорить багато про що.

30 років – не 30 днів, а ціле життя. На життєвій дорозі мені доводилось зустрічати випускників нашого вузу. І хочу сказати, що база підготовки була досить висока. Я сам колись потрапив після вузу за розподілом на велике авіаліпідприємство в Саратов в конструкторське бюро. Були випускники з різних регіонів країни, але я досить скоро розібрався в справах, тобто, «задніх не пас».

Сьогодні випускники Вінницького політеху беруть участь в розробці та впровадженні проектів загальнодержавного масштабу. Наприклад, Ваші випускники під керівництвом мого однокурсника Романюка Олександра Петровича (до речі, це син покійного Романюка Петра Івановича, коменданта 2-го гуртожитку) впроваджують АСУ функціонування системи автотранспортних перевезень (внутрішньо-регіональний, міжрегіональний продаж квитків, супроводження автотранспорту і т.д.), або, як Ви колись учили, єдина техніко-інформаційна детермінована моносистема. Нині в складі АСУ задіяні майже 60% областей України. Мінавтотранс взяв цю систему, як платформу, для інтеграції всіх інформаційних систем різних видів транспорту України, і днями

міністр пан Вінський вже озвучив принцип «єдиного електронного квитка», як однієї з програмних засад розвитку галузі в контексті підготовки до Євро-2012.

Щиро бажаю Вам, шановний Борисе Івановичу, здоров'я, натхнення в роботі і задоволення від кожного прожитого дня.

З святом усіх, Христос Воскрес!

З повагою

Кохан Віктор Володимирович.

А другий лист, що надійшов поштою, має такий зміст:

– Шановний Борисе Івановичу!

Пише Вам зовсім незнайома людина. Мені випадково потрапила в руки книга, автором якої Ви є, а саме: «Що за горизонтом?», а потім ще й інша – «Друге дихання, або з чужої пісні слова не викинеш».

Ви пишете в них про надзвичайно цікаві події, пов'язані з минулим, сучасним і майбутнім України. Вони читаються на одному диханні.

У книзі «Що за горизонтом?» неодноразово згадується прізвище вченого, доктора технічних наук, професора Лежнюка Петра Дем'яновича, завкафедрою електростанцій. Він родом з села Дроздів Гошанського району, а я в цьому селі 20 років працював директором семирічної, а потім восьмирічної школи. Це мій учень. А я його вчитель математики та директор школи. Я з ним зустрічаюсь, листуюсь. Про його досягнення в галузі використання електроенергії була надрукована стаття в районній газеті «Рідний край», громадським кореспондентом якої я є. У Вас на 5-му курсі навчається Лежнюк Олександр Васильович, напівсирота, мати якого працює директором школи I-II ступенів вже 19 років (в одному з сусідніх сіл). Дуже розумна й всіма шанована жінка. Петро Дем'янович кожного року приїжджає на могилу батьків, заходить у школу, яку свого часу закінчив. Батько в нього був досить розумною людиною, був хорошим організатором, був директором районного млиноб'єднання, головою колгоспу, побудував у селі воячий млин, сприяв будівництву школи.

Дізнався, що крім цих двох книг з-під Вашого пера вийшли ще сім книг, а саме: «Чи те ми робимо?», «Щоб не було соромно перед дітьми, або рік у політиці», «Напередодні та трохи згодом», «Запитання без відповідей», «Час сподівань», «Перші підсумки». Хотілося б і ці мати, бо вони мають виховне і пізнавальне значення.

Коротко про себе. Я, Андрійчук Володимир Павлович, 1927 року народження з Гоцанського району. Стаж роботи 40 років, з них 39 років працював директором різних типів шкіл всіх ступенів. Вже 20 років на пенсії. Освіта вища. Закінчив Рівненський педінститут, фізико-математичний факультет. У школі викладав математику. Відмінник освіти України. Проживаю сам. Разом з дружиною виховали двоох дітей – сина й доньку. Захоплення – книги, квіти, філателія, кухня.

З глибокою повагою і найкращими побажаннями – підпис.

12.05.2009 р. с. Тучин.

Ознайомившись з цим листом, я покликав до себе Петра Дем'яновича Лежнюка і поцікавився, коли він збирається відвідати рідне село. Виявилось, що через місяць. Я його попросив передати мої вітання і комплект тих моїх книг, які хотів би мати у себе його колишній учитель Володимир Павлович.

Петро Дем'янович погодився виконати моє прохання. Тож, невдовзі на полицю бібліотеки Володимира Павловича ляжуть не лише ті мої книги, які він хотів мати, але і ще дві, що вийшли останніми і ще не попадались йому на очі навіть у назвах.

Обидва ці листи я зачитав на засіданні ректорату 25 травня 2009 року, тож, вони потраплять також на сторінки нашого університетського часопису «Імпульс», який має, до речі, дуже потужний електронний сайт.

Борис МОКІН,
ректор ВНТУ,
доктор технічних наук,
академік АПН України,
заслужений діяч науки і
техніки України

Актуально

СИСТЕМИ ІНТЕГРОВАНОГО УПРАВЛІННЯ ВОДНИМИ РЕСУРСАМИ, ЩО РОЗРОБЛЕНІ У ВНТУ, ДЕРЖВОДГОСП РЕКОМЕНДУВАВ УСІМ ВОДОГОСПОДАРСЬКИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ

У столиці відбулось засідання науково-технічної ради Держводгоспу. Участь у його роботі взяли члени НТР, серед яких і директор Інституту магістратури, аспірантури та докторантури нашого університету, завідувач кафедри моделювання та моніторингу складних систем ВНТУ, доктор технічних наук, професор Віталій Мокін.

Віталій Борисович доповідав щодо системи підтримки прийняття управлінських рішень керівниками водогосподарських організацій з використанням геоінформаційних технологій.

Він зазначив, що водна політика провідних країн світу ґрунтується на принципі інтегрованого управління водними ресурсами (ІУВР), тобто на процесі, що сприяє координованому розвитку і управлінню водними, земельними і пов'язаними з ними ресурсами для досягнення максимального соціально-екологічного благополуччя на справедливій основі, не ставлячи під загрозу стабільність життєвоважливих екосистем. Запровадження принципу ІУВР викликає низку проблем як організаційного, нормативно-методичного та фінансового характеру, так і проблем, пов'язаних з вибором оптимальних методів та технологій представлення, зберігання та оброблення даної інформації.

Для використання зібраної інформації під час прийняття рішень її слід упорядкувати, привести до єдиних довідників систем координат, географічних об'єктів, показників та ін., що дасть можливість комплексного аналізу даних.

Одна з основних проблем комплексної обробки даних різних інформаційних систем – різні довідники річок з різною топологією та назвами чи редакцією однакових назв.

Розроблено технологію просторово-орієнтованого представлення екологічних даних:

1) моніторинг джерел забруднення проводиться в комплексі зі змінами стану довкілля, що їх вони спричиняють;

2) основа водної екосистеми — гідрографічна модель — ідентифікується за даними водного кадастру та основних систем загальнодержавного моніторингу стану довкілля і систем державного обліку джерел його забруднення;

3) усі водні та водогосподарські об'єкти за єдиним підходом прив'язуються до географічних карт;

4) усі дані в системі систематизуються за єдиними підходом та пов'язуються з усіма іншими.

На основі цієї технології протягом 2003–2008 років на замовлення підрозділів Мінприроди та Держводгоспу в науково-дослідній лабораторії екологічних досліджень та екологічного моніторингу (НДЛ ЕДЕМ) ВНТУ були створені басейнові геоінформаційні системи для інтегрованого управління водними ресурсами таких річок України: Південний Буг (2005–2006, 2008 рр.), Сіверський Донець (2007–2008 рр.), Прип'ять (2007 р.), Тиса (2007–2008 рр.), Дністер (2008 р.), Кальміус (2008 р.). За басейновим принципом побудовано аналогічні системи для водних ресурсів Вінницької (2003–2004, 2006 рр.) та Львівської (2008 р.) областей. Створені системи інтегрують в собі дані моніторингу стану поверхневих вод басейнів, дані водокористування, дані про водний фонд та дані про інші ресурси і джерела забруднення регіонів (дані про стан водогосподарських об'єктів, потенційно-небезпечних об'єктів тощо). Усі дані прив'язані до відповідних об'єктів на картах ГІС. Базовий масштаб карт 1:200 000, хоча можна під'єднувати і карти інших масштабів, у т.ч. дані дистанційного зондування Землі. Системи дозволяють виявляти тенденції та причини змін стану довкілля, способи зниження антропогенного навантаження на довкілля, порушення вимог екологічної безпеки та ін. Для Південного Бугу автоматизовано прийняття рішень щодо попусків з каскаду основних водосховищ р. Південний Буг відповідно до розробленого у 2008 р. ВАТ «Укрідропроект» проекту Правил експлуатації водосховищ басейну.

Серед запрошених до участі у засіданні НТР Держводгоспу були заступник міністра охорони навколишнього природного середовища України, усі заступники голови Державного комітету України з водного господарства, директори провідних науково-дослідних інститутів гідрологічного профілю, у т.ч. декілька академіків, керівники національних природних парків і біосферних заповідників Заходу України. Тож, доповідь Віталія Борисовича викликала неабияке зацікавлення і чималу кількість запитань. На усі він дав вичерпну відповідь.

Науково-технічна рада Держводгоспу схвалила технічні рішення, використані при розробці систем підтримки прийняття рішень для інтегрованого управління водними ресурсами, і рекомендувала до впровадження зазначених систем у практику діяльності водогосподарських організацій на усій території нашої країни.

ГРОМАДЯНСЬКА ПОЗИЦІЯ КОЖНОГО МАЄ БУТИ АКТИВНОЮ

Наш університет відвідав голова Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони Анатолій Гриценко, автор законопроекту щодо протидії хабарництву.

Він поділився своїм баченням ситуації в країні і шляхів системного виходу з кризи.

Анатолій Степанович – кандидат технічних наук, фахівець з електроприладів і систем управління пілотованими літальними апаратами. Тобто, спеціальність у нього споріднена тим, яких навчаємо в нашому університеті.

Працював президентом Центру імені Разумкова. Був міністром оборони України – саме тим міністром оборони, який потрібен державі, яка хоче бути членом НАТО і європейського співтовариства.

ВІЙНУ ХАБАРНИЦТВУ ОГОЛОШЕНО

– Такого закону – з жорсткою, навіть жорстокою кримінальною відповідальністю за хабарництво чиновників – вимагає критична ситуація з корупцією у державі, власне, вимагає наше суспільство, зневірене у владі і безсилі закону.

Нагадаю, згідно прийнятого закону, кожен державний чиновник (відтепер включно з органами місцевого самоврядування, де земелька), якого впливають з хабаром у \$10 тисяч, може сісти за ґрати на 15 років, з конфіскацією майна і без права амністії. А слідчий, прокурор і суддя – які мають забезпечувати дотримання Закону і НЕЗВОРОТНІСТЬ покарання – за хабар у \$10 тисяч сидітимуть у тюрмі до кінця свого життя, так само з конфіскацією майна і без права амністії.

Не тільки від норм закону і не тільки від активності правоохоронців залежатиме ефективність боротьби з хабарництвом. Значною мірою – від нас з вами, 46 мільйонів громадян.

Хабарі не тільки вимагають і беруть. Їх пропонують самі і приносять на вимогу. Часто від безвиході. Але скажемо самі собі правду: не завжди ми здатні на вчинок, навіть якщо вихід пропонується. Боїмося втратити більше, ніж хабар? Не віримо нікому, крім себе? А може таки хоч комусь повіримо, переборемо власні страх і зневіру? Не дістало? То може підемо на рішучий крок і допоможемо впливати хабарника за руку, коли нас уже справді дістане і коли терпіти знущання чиновника вже більше не можна?

Повірте, коли двох-трьох хабарників-суддів під телекамери в наручниках заарештують, а потім згідно норм нового закону показово-публічно посадять за ґрати ДОВІЧНО – ситуація почне змінюватися швидко і кардинально. Я вірю в це. І хочу, щоб кожен з нас повірив.

ЗНЯТИ З ДЕРЖАВИ ХАБАРОЄМНІ ФУНКЦІЇ

Анатолій Степанович є автором законопроекту про віднімання державного техногляду автівок в ДАІ.

Завдяки прийняттю цього законопроекту буде спрощено процедуру контролю за технічним станом транспортних засобів, упорядковано плату за нього, вивільняться мільйони

годин робочого часу у автовласників та співробітників ДАІ, а також звужуться можливості для корупції.

ГОСПОДАР ЗЕМЛІ – МІСЦЕВА ВЛАДА

Анатолій Гриценко виступає за передачу права розпоряджатися землею виключно органам місцевого самоврядування. Про це Гриценко заявив на зустрічі з викладачами і студентами нашого університету.

Зараз органи місцевої самоврядності можуть розпоряджатися лише землею, яка знаходиться у межах населених пунктів, що становить 12% від всієї території країни.

– Візьміть карту України, області межують між собою у стик. Немає жодних пропусків. Карта, наприклад Вінницької області має декілька десятків районів, межі яких також примикають одна до одної у стик, без пропусків. А потім поглянете на карти окремих районів, ви побачите чудеса – населені пункти, як острівці, а між ними нічийна земля. Землею, яка не підконтрольна місцевим радам і громадам, розпоряджається орган, призначений держадміністрацією, міністерством, Кабінетом Міністрів. І такою невідконтрольною місцевим громадам землі – 88% від загальної площі держави.

Гриценко додав, що такий перерозподіл земельних ресурсів дозволить збільшити надходження до місцевих бюджетів від податку на землю, а також не допустить безконтрольного виділення землі всупереч інтересам місцевих громад.

– Що це означає для простої людини? По-перше, збільшується площа всіх населених пунктів у декілька разів. По-друге, податок на землю до місцевого бюджету йде з більшої площі. І не важливо, розділена на паї ця земля, в оренді, або на ній підприємство побудоване. І третє, посилюється вплив громади і місцевої ради на ухвалення важливих рішень щодо виділення землі. Тобто, ніхто розчерком пера глави держадміністрації не зможе вирішити побудувати хімічний завод на місці, де місцеві жителі звикли відпочивати.

Такі пропозиції викладені в запропонованім ним законопроекті «Про територіальний устрій».

ЗІ ЗБРОЄЮ ЧИ БЕЗ?

Парламентар відповідав на численні запитання аудиторії. Зокрема щодо дозволу на вогнепальну зброю.

– Немає твердого рішення, є дуже багато застережень. У нашому нестабільному суспільстві за такої слабкої влади людина мала б отримати можливість могли себе захищати. З іншого боку ми знаємо рівень наших соціальних хвороб – наркоманія, психічні відхилення. А також варт взяти до уваги відсутність традиції стриманого використання зброї. Таким рішенням ми можемо зробити гірше. Давайте разом думати.

ЗОЛОТО УКРАЇНСЬКОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ – У РЕКТОРА ВНТУ!

Доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, академік Академії педагогічних наук України та декількох громадських вітчизняних та міжнародних академій, депутат Верховної Ради УРСР 12-го та Верховної Ради України 1-го скликань Борис Мокін нагороджений Золотою медаллю української журналістики.

29 травня в обласній держадміністрації відбулось урочисте засідання з нагоди 50-річчя Національної спілки журналістів України. В урочистостях взяли участь керівники регіону, очільники друкованих та електронних засобів масової інформації, провідні журналісти Вінниччини.

«Членство у Спільці таких поважних осіб, відомих і шанованих людей, як ректор Вінницького національного технічного університету Борис Іванович Мокін, додає неабиякого авторитету обласній організації журналістів» – зауважив голова Вінницької облради Григорій Заболотний.

Золота медаль української журналістики заснована з нагоди піввікового ювілею Національної спілки журналістів України. Ця відзнака вручається активістам Спілки за багатолітню плідну діяльність у журналістському творчому об'єднанні, за активну підтримку свободи слова в Україні, відстоювання прав журналістів.

Ректор нашого університету Борис Мокін є автором одинадцяти документально-публіцистичних книг: «Щоб не було соромно перед дітьми, або рік у політиці» (1991), «Напередодні та трохи згодом» (1992), «Чи те ми робимо?» (1994), «Рік поза політикою, або вінницький детектив» (1996), «Запитання без відповідей» (2000), «Час сподівань» (2001), «Перші підсумки» (2004), «Що за горизонтом?» (2005), «Друге дихання, або 3 чужої пісні слова не викинеш» (2006), «Вибірковий і, звичайно ж, тенденційний літопис, або я так думаю» (2007), «Продовження вибіркового літопису, або напередодні та після дострокових виборів» (2008).

В Інтернеті уже кілька років функціонує персональний сайт Бориса Мокіна www.mokin.com.ua, де у рубриці «Публіцистика» у повному обсязі розміщено його нові публіцистичні і наукові книги. На сайті можете знайти інформацію про біографію, факти наукової, педагогічної, адміністративної та громадської діяльності ректора ВНТУ. Тут також оперативно публікуються аналітичні твори та його відгуки на актуальні проблеми сьогодення.

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Оголошує набір до докторантури на 2009 рік зі спеціальності

05.13.05 — Комп'ютерні системи та компоненти

Оголошує набір до аспірантури на 2009 рік зі спеціальностей

- 01.05.02 — Математичне моделювання та обчислювальні методи
- 05.02.02 — Машинознавство
- 05.02.10 — Діагностика матеріалів і конструкцій
- 05.03.05 — Процеси та машини обробки тиском
- 05.09.03 — Електротехнічні комплекси та системи
- 05.11.08 — Радіомірювальні прилади
- 05.11.13 — Прилади і методи контролю та визначення складу речовин
- 05.11.17 — Біологічні та медичні прилади і системи
- 05.12.13 — Радіотехнічні пристрої та засоби телекомунікацій
- 05.12.20 — Оптиелектронні системи
- 05.13.05 — Комп'ютерні системи та компоненти
- 05.13.06 — Інформаційні технології
- 05.14.02 — Електричні станції, мережі і системи
- 05.14.06 — Технічна теплофізика та промислова теплоенергетика
- 05.22.20 — Експлуатація та ремонт засобів транспорту
- 05.23.05 — Будівельні матеріали та вироби
- 05.23.08 — Технологія та організація промислового та цивільного будівництва
- 08.00.11 — Математичні методи, моделі та інформаційні технології в економіці
- 09.00.04 — Філософська антропологія, філософія культури
- 13.00.01 — Загальна педагогіка та історія педагогіки
- 13.00.02 — Теорія та методика навчання (з технічних дисциплін)
- 21.06.01 — Екологічна безпека (разовий прийом).

До аспірантури на конкурсній основі приймаються особи, які мають повну вищу освіту і кваліфікацію спеціаліста або магістра.

Прийом документів з 01 серпня по 20 серпня; вступні іспити - з 01 жовтня по 20 жовтня. Конкурсне зарахування з 25 жовтня.

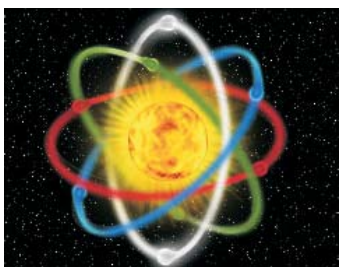
Вступники подають на ім'я ректора ВНТУ такі документи:

- 1) заяву;
 - 2) особовий листок з обліку кадрів;
 - 3) список опублікованих наукових праць і винаходів. Вступники, які не мають опублікованих праць і винаходів, подають наукові доповіді (реферати) з обраної ними наукової спеціальності;
 - 4) медичну довідку про стан здоров'я за формою № 086-у (особам, які не є випускниками магістратури ВНТУ в поточному році);
 - 5) копію диплома про закінчення вищого навчального закладу із зазначенням одержаної кваліфікації спеціаліста або магістра (особи, які здобули відповідну освіту за кордоном — копію нострифікованого диплому);
 - 6) посвідчення про складання кандидатських іспитів (за наявності складених кандидатських іспитів);
 - 7) три фотокартки розміром 3x4 см.
- Паспорт та диплом про вищу освіту подаються вступником особисто.

При вступі до докторантури, крім того, подаються:
— розгорнутий план дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук

— копія диплома про присудження наукового ступеня кандидата наук (у разі здобуття відповідної освіти за кордоном — копію нострифікованого диплому).

Диплом про присудження наукового ступеня кандидата наук подається вступником особисто.

Нові наукові горизонти кафедри загальної фізики та фотоніки

Історія кафедри ЗФФ, як й історія Вінницького національного технічного університету, динамічна і насичена. Вона складається з ряду етапів, пов'язаних з науковими напрямками, які розвивались на кафедрі.

Як структурний підрозділ Вінницького загально-технічного факультету Київського технологічного інституту харчової промисловості у вересні 1960 року створено кафедру загальнонаукових дисциплін. Першим її завідувачем був доцент Ігор Юрковський. Тоді викладали Адольф Тхорівський, Євгеній Страшевський, В'ячеслав Крупельницький. Згодом і Леонід Смішко, Сергій Резнік та Микола Таченко.

У 1965 році ми стали кафедрою вищої математики та фізики. А через рік трансформувалися у самостійну кафедру фізики. Завідувачем став Адольф Тхорівський. Він неодноразово був відзначений як кращий лектор інституту.

У різні роки кафедру очолювали професори Олександр Бунтар, Іван Буда, Петро Зузяк, доценти Іван Мельник, Євгеній Страшевський, Павло Гель, Сергій Авдєєв.

З дня заснування кафедра активно працювала у напрямку дослідження розсіювання рентгенівських променів і електронів анізотропними системами, дослідження природи міжатомної взаємодії та її зв'язку з фізичними властивостями твердих тіл, вивчення механізмів плавлення і кристалізації; дослідження мікроструктури рідких металів і сплавів, а також фізичних властивостей надпровідних кристалів фулериду. Наші викладачі координували навчально-методичну роботу відповідних кафедр ВНЗ Подільського регіону як опорна кафедра. Читали показові лекції, практичні та лабораторні заняття, що сприяло підвищенню якості викладання фізики.

У 1974 році на кафедрі почав працювати Сергій Авдєєв. Він створив чимало лабораторних робіт, які стали основою складовою навчальних лабораторій – ядерної фізики, фізики твердого тіла, молекулярної фізики. До речі, ці лабораторні роботи і нині є актуальними, використовуються у навчальному процесі. Варт зазначити, що до виготовлення лабораторних стендів активно залучалися студенти.

На нашій кафедрі у 1975 році розпочав свою науко-

ву та педагогічну діяльність вчений Євген Венгер, нині член-кореспондент Національної академії наук України, академік Академії наук прикладної радіоелектроніки. Проведені під його керівництвом дослідження встановили основні закономірності поширення поверхневих та хвилеводних поляритонів у шаруватих напівпровідникових гетеро-структурах. Ці дослідження мають пріоритетний характер і сприяють покращенню параметрів напівпровідникових приладів та технології їх виготовлення.

Також нашими викладачами стали досвідчені лектори Володимир Борисенко, Володимир Черниш та Володимир Бурдейний. Вони зорганізували науково-технічні конференції для молодих вчених, зміцнили науковий потенціал кафедри.

Ставши завідувачем, доцент Іван Мельник активізував організаційно-методичну роботу, зокрема

Завідувач кафедри фізики (1966-1967 роки), старший викладач Адольф Тхорівський

викладання фізики українською мовою. Викладачі Є. Страшевський і В. Бурдейний отримали медалі та грамоти Міністерства вищої та середньої освіти УРСР за впровадження української мови у навчальний процес при викладанні загальнотехнічних дисциплін.

З 1977 року завдяки молодому досліднику Владиславу Стасенку розвиваються дослідження термічних та калорійних властивостей рідин. А перспективний науковець Анатолій Ющенко зміцнює науковий напрям – фізика твердого тіла. Нині він працює у напрямку фізики сенсорних властивостей гетероструктур.

З початком 80-х на кафедрі почались дослідження рентгенографії кристалів та фізики твердого тіла, яким займається талановитий фахівець Тодор Бабюк.

Перспективний викладач Василь Касіяненко значно підсилює науковий напрям з фізики твердого тіла. Саме за цією тематикою він захистив кандидатську дисертацію. Кафедра активно досліджує термоелектричні явища, проводить електроннографічні дослідження, вивчає високотемпературну надпровідність, фізику сенсорних властиво-

Наукові дослідження проводить завідувач кафедри загальної фізики та фотоніки, доктор технічних наук, професор Сергій Павлов

стей гетероструктур та нанотехнології (викладачі **Микола Мельник та Василь Мартинюк**). До речі, Василь Мартинюк був одним із організаторів Вінницької Малої академії наук.

Викладачі активно працювали над впровадженням у навчальний процес модульної та модульно-рейтингової системи. Доцент Борисенко, як лектор обласної організації «Знання» проводив активну профорієнтаційну роботу у трудових колективах та навчальних закладах Вінниччини. Він активно досліджує високотемпературну надпровідність.

Доктор фізико-математичних наук, професор Зузяк, ставши завідувачем, активізував наукову та методичну діяльність. На кафедру приходять молоді, завзяті викладачі **Анатолій Слободяник** (працює у науковому напрямі оптика неоднорідних середовищ) та **Михайло Лисий** (у 2004 році захистив кандидатську дисертацію «Субструктурне зміцнення матриці волокнистих композиційних матеріалів у процесі їх термоциклування»).

Враховуючи нові світові тенденції розвитку науки та технологій, особливо щодо лазерних, оптико-електронних, нано- та біотехнологій, торік у вересні наказом ректора ВНТУ створено нову кафедру загальної фізики та фотоніки.

Наші науковці нині займаються проблемами удосконалення теорії розповсюдження оптичного випромінювання у біологічних об'єктах, зокрема на основі застосування оптико-електронних систем «око-процесорного типу», а також створенням інтелектуальних біомедичних оптико-електронних око-процесорних систем діагностики основних гемодинамічних показників серцево-судинної системи.

Впродовж 2008-2009 років спільно із кафедрою лазерної та оптикоелектронної техніки (завідувач професор В. П. Кожем'яко) та корпорацією «Лазер та здоров'я» (президент професор А. М. Коробов) провели три міжнародних науково-технічних конференцій: «Фотоніка-ОДС-2008» (Вінниця), «Застосування ла-

зерів у медицині та біології-2008» (Ялта), «Застосування лазерів у медицині та біології-2009» (Харків).

За вагомий внесок у розвиток лазерної медицини та лазерної біології колектив кафедри загальної фізики та фотоніки разом із колективом кафедри лазерної та оптикоелектронної техніки нагороджено дипломами Оргкомітету XXX Міжнародної науково-практичної конференції «Застосування лазерів у медицині та біології», а також золотою медаллю за значний внесок у впровадження лазерних технологій у медичну практику.

За останній рік саме за цією тематикою захищено дві кандидатські дисертації (аспірант Наталія Ганиш та викладач Станіслав Тужанський).

Сьогодні кафедра ЗФФ працює у провідних напрямках сучасної фізики, зокрема фізики твердого тіла, теорії розповсюдження оптичного випромінювання у біологічних об'єктах, рентгенографії кристалів та фізика металів і сплавів, фізики сенсорних властивостей гетероструктур,

дослідження термічних та калоричних властивостей рідин, нанотехнологіях, дослідження термоелектричних явищ та високотемпературної надпровідності, гідродинаміки багатофазових турбулентних потоків, а також впливу термічних та термомеханічних обробок на процеси структурних та фазових перетворень в дисперсійно-твердіючих сплавах на основі алюмінію.

Особливої уваги надаємо підвищенню ролі науки у процесі викладання природничих дисциплін. Маємо жваве наукове співробітництво з Чаньчунським інститутом точної механіки та оптики (Китай), Китайським технологічним парком високих техно-

логій (Цзинань), Новим університетом Лісабона (Португалія), Національним центром лазерних технологій В'єтнаму.

Кафедра підтримує творчі зв'язки з Інститутом фізики напівпровідників НАН України, Національним університетом «Львівська політехніка», Чернівецьким національним університетом ім. Ю.Федьковича, Національним технічним університетом України «Київський політехнічний інститут», Харківським національним університетом ім. В. Н. Каразіна, Харківським національним університетом радіоелектроніки, Національним авіаційним університетом, фізико-механічним інститутом ім. Г. В. Карпенка НАН України.

Викладачі кафедри активно заохочують студентів до науково-дослідної роботи. Головна мета такого поєднання науки та навчання – формування наукового світогляду, вивчення основних фізичних явищ і законів, оволодіння фундаментальними поняттями і теоріями класичної і сучасної фізики, а також новітніми методами досліджень із використанням комп'ютерної техніки.

Сергій ПАВЛОВ,
завідувач кафедри загальної фізики і фотоніки,
доктор технічних наук, професор

Вітаємо!

За вагомий особистий внесок в розвиток вищої освіти України
ВАСИЛЬ МАРТИНОВИЧ КИЧАК —
доктор технічних наук, професор,
директор Інституту радіотехніки, зв'язку та приладобудування
нашого Вінницького національного технічного університету,
завідувач кафедри телекомунікаційних систем і телебачення,
академік Академії інженерних наук України,
академік Міжнародної академії прикладної радіоелектроніки
Росії, України і Білорусі,
нагороджений
Міністерством освіти і науки України
нагрудним знаком «ВІДМІННИК ОСВІТИ УКРАЇНИ»

На вістрі часу

НОВІТНІМ ГЕОІНФОРМАЦІЙНИМ ТЕХНОЛОГІЯМ УКРАЇНСЬКИХ ФАХІВЦІВ НАВЧАЮТЬ У ВНТУ

Студіювали основи роботи у ГІС «Панорама» не лише викладачі різних ВНЗ України, а й власник літака, котрий займається дистанційним зондуванням Землі (аерофотозніманням). У нашому університеті на базі Центру підвищення кваліфікації з сучасних комп'ютерних технологій (ЦПК СКТ) Інституту інтеграції навчання з виробництвом уже кілька років успішно функціонують спеціалізовані навчальні курси.

Найпершою вдосконалювала свої знання група фахівців видавничого відділу Державного підприємства «Вінницька картографічна фабрика». А днями опанували «Основи роботи з ГІС «Панорама» керівники та провідні співробітники кількох приватних геодезичних підприємств Сімферополя та Ялти. Кримчани набували і теоретичних знань у галузі геоінформаційних технологій, і оволодівали особливостями застосування усіх програмних інструментів пакету «Карта 2008» («Панорама 10»). Розроблений він у ЗАТ КБ «Панорама», яке розташоване у м. Ногінськ Російської Федерації.

У нашому університеті слухачі змогли отримати кваліфіковану допомогу в оволодінні геоінформаційними технологіями. Теоретичні знання закріплювали на практичних заняттях, виконуючи контрольні завдання.

Навчання проводили завідувач кафедри моделювання та моніторингу складних систем (ММСС) Інституту менеджменту і екології та екологічної і економічної кібернетики, доктор технічних наук, професор Віталій Мокін, доцент кафедри інженерної та комп'ютерної графіки Інституту будівництва, теплоенергетики та газопостачання, кандидат технічних наук Богдан Корчевський та аспірант і викладач кафедри ММСС Євген Крижановський.

Розробки вчених кафедри ММСС в галузі екології є широко відомими як в Україні, так і за кордоном. Нещодавно вони підготували та видали 8 методичних посібників з усіх створених ними систем з використанням геоінформаційних технологій. Посібники розіслані у майже 100 провідних ВНЗ України, які готують екологів, у провідні науково-дослідні інститути, в усі обласні і регіональні держуправління Мінприроди та Держводгоспу України та ін. Доцент Богдан Корчевський, який захистив кандидатську дисертацію зі спеціальності «Технологія промислового та цивільного будівництва», на професійному рівні викладає геодезичний редактор ГІС «Панорама», який дозволяє виконувати користувачам обробку польових даних, автоматизоване введення даних з цифрових геодезичних приладів, проведен-

Навчання проводять професор Віталій Мокін і аспірант Євген Крижановський

ня усіх геодезичних розрахунків, формування комплексу звітної документації при виконанні землевпорядних робіт та ін.

КБ «Панорама» (<http://www.gisinfo.ru>) та її дилер в Україні — ТОВ «ГІСІНФО» (м. Вінниця, <http://www.rapogama.vn.ua>) постійно підтримують навчальний центр нашого університету, безкоштовно надаючи нову інформацію про можливості пакету програм та оновлюючи ліцензії на 7 робочих місць на ГІС «Панорама» на найсучаснішу версію.

Варто зазначити, що практичні заняття проводились у Центрі з нових науково-навчальних комп'ютерних технологій, в якому неодноразово відбувався фінал Всеукраїнської олімпіади з програмування. А мешкали слухачі в університетському готелі (100 м від навчального центру, де проходили заняття).

Уже є бажачі як з АР Крим, так і з інших областей України, навчатись у новій групі.

Ректорат та профспілковий комітет
Вінницького національного технічного університету
вшановують

СТРЕЛЬБИЦЬКОГО МИХАЙЛА ПЕТРОВИЧА,
кандидата філологічних наук, професора кафедри культурології,
соціології, психології та педагогіки,
члена Національної спілки письменників України,
Лауреата літературних премій ім. О. Білецького,
ім. М. Коцюбинського та ім. М. Стельмаха,
за багаторічну сумлінну працю у колективі університету
та з нагоди 60-річчя!

Бажаємо Вам, вельмишановний Михайле Петровичу,
щастя, здоров'я, поваги, добробуту та благополуччя.
Звершення всіх планів та надій!

Ректор **Б. І. Мокін**
Голова профкому **В. І. Ковальчук**

03.06.2009 р.

Людмила Хльосткіна. «Я єсьм цей сад» (за мотивами поеми Михайла Стрельбицького «Я-сад»); полотно, гіпс, акрил, 2009 р.

Фрагменти поеми «Я-сад»

Цей сад — це... я?
Грікі мої плоди,
сухі морози, перелітній дятел,
гілля роздерте, омела триклята,
сівкий будяк,
у небі крук ненаглий,
весняні води, збігли в нікуди;
осінній цвіт — всім кізякам приятель,
стежки і тропи, всі — туди-сюди, —
чужі свята, відсутність мого свята,
чи хоч півсвята,
хоч вряди-годи.
.....

Я єсьм цей сад.
Коли ж це сталось? Хто зна,
з якого сну до цього напівсну
впроторено мене,
мандрівника без корзна,
під осінь під якусь,
так схожу на весну.
Вкорінено — та й край:
рости, не зарікайся,
горіхом кожним будь
і яблуною будь,
і грушею, і...
і... під сонцем не брикайся,
під градом не пади,
під дурнями — не гудь
ні свята, ні судьбу,
ні Господа, ні долю:
мовчи на всю губу,
вимовчуй всю юдолю.
.....
То зблиснули... немов...
сокири та лопати?
І... ніж-бульдозер сонце засліпив?
То вийшли мов... когось неначе...
корчувати?
Діждались, бач, весни,
дорогу дощ скропив.
Як вийшли, то й ідуть.
Наївна сестро жабко,
спинити їх тобі
хіба дано було?
Вони пройшли і йдуть, лишилась ти
лежати.
Вже поминули став,
минають Джерело...
2001 р. Збірка «Прощаючи вік ХХ...»

ВІРШ НА ЦЬОМУ МІСЦІ

СВОЯ НІША

У чужій стояти ніші —
гріх пекельний, найстрашніший.
Прибійжить господар ніші
та й сахнеться, та й — куди?
До чужих же? До незгірших?
Позолочених та інших?
До твоєї? А твоя — де?
Збув її розпрокуди?
Півбіди, якщо живого
нішу ти зайняв нестрого
лиш спросоння трудового,
а — покійника якщо?
О, покійник неспокійний
ждать не стане перших півнів:
ззаду візьме попід ручки,
тихо стягне у Ніщо.
У безсмертного відбити
нішу легше: очорнити,
дьогтем квацьнути, втопити
у баюрі між епох;
й так ото у його ніші
хисти всі твої видніші —
хоч би поки рейдер інший
дьоготь ллє на вас обох.

М. Стрельбицький

8—9.06.2009 р.

Інтелектуальний турнір

«День Європи» наближали, як могли

На відзначення Дня Європи у нас в університеті відбувся інтелектуальний турнір.

Змагання проходили в форматі відео-реалій, тобто до поставленого запитання виводились на екран підказки (малюнки, фото, відео, або навіть звучав музичний фрагмент) і чим з ранішої підказки відповідаєш правильно, тим більше балів отримуєш.

Дуже доречною виявилась виставка, підготовлена працівниками університетської науково-технічної бібліотеки «Ми йдемо в європейський дім», яка розташувалась поблизу входу до ігрового залу, бо ж тематика запитань була пов'язана з історією створення європейських інституцій, їх символікою та сучасною діяльністю, а також з європейською культурою.

Під час гри учасники дізнались, що першим кроком до створення єдиної Європи став план, запропонований у 1950 році міністром закордонних справ Франції Шуманом (як одна з підказок на це запитання був фрагмент твору композитора Шумана), що гімном Європи є прелюдія до «Оди радості» з 9-ої симфонії Бетховена, що в 1985 році на саміті в Мілані затвердили дату 9 травня як офіційний День Європи.

Для прикладу наведемо одне з ігрових завдань. Команди мали відгадати оперу Джоакіно Россіні, яка є однією з найпопулярніших на театральних сценах світу, а для цього їм пропонувались такі підказки:

№ 1 (портрет Христофора Колумба),

№ 2 (карта Іспанії),

№ 3 (пам'ятник Проні Прокопівній та Свириду Голохвостову),

№ 4 (перукар за роботою). Коли знаєш всі чотири підказки одразу, знайти правильну відповідь не так уже й складно – «Севільський цирюльник». Додамо маленьке пояснення при чому тут Колумб: саме з іспанської Севільї він вирушив у свою першу подорож до берегів Америки.

Боротьбу за призи, які були надані Вінницькою міською організацією партії «Батьківщина», повели півтора десятка команд, а це понад 80 вінницьких інтелектуалів. Це інтелектуальне зібрання представляли окрім викладачів і студентів нашого Вінницького національного технічного університету, студенти педагогічного університету, фінансово-економічного університету, випускники фізико-математичної гімназії № 17 та школи № 1.

Перемогу ж у напруженій боротьбі, на один бал випередивши опонента, здобула команда «StarPer», друге місце в команді «Пінта Тедді», а третє у «Збірної імені Захара Хинку».

Анатолій ТЕКЛЮК, голова ВОО ВУТ «Просвіта», кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії ВНТУ

Студентська самоврядність вшановувала найдорожче — матір і сім'ю

У Дня матері давня та цікава традиція. Пов'язана вона з долею американської дівчинки Анни Джарвіс, яка дуже рано втратила матір. На її прохання 1914 року Конгрес США встановив нове державне свято. Трохи пізніше його узаконив і ряд інших країн. В Україні, у Галичині це свято вперше відзначалося 1929 року. Офіційний указ про встановлення в Україні Дня матері з'явився в травні 1999 року. Тоді ж вперше його святкували на державному рівні. Одночасно з цим святом ми відзначаємо й Міжнародний день сім'ї, введений Генеральною Асамблеєю ООН 1993 року.

Кожний з нас з дитинства несе в душі єдиний неповторний образ мами, котра завжди зрозуміє, пробачить, завжди пожаліє і самовіддано любить свою дитину. Але щасливі діти ростуть тільки в дружній сім'ї!

Ці чудові Дні, на жаль, в українських родинах святкуються не надто. Проте студенти ВНТУ вирішили розв'язати цей алгоритм. І запросили до актового зали alma mater своїх матерів.

Перед святковим концертом дорогим, рідним гостям ми запропонували переглянути відеофільм, який самі відзняли на території університету.

«Росте черешня в мати на городі» — пісня, у виконанні першокурсника ІнРТЗП Віктора Слободянюка розчулила наших мам. Однак Ірина Рябченко піснею «Палала» та Станіслав Білик гуморескою «Переслів'я» підняли їхні настрої до мажорного рівня.

Вірш «Пам'ятаймо, любі друзі» декламувала третьокласниця Софійка Глухенька. Танець «Румба» виконували студенти Олександр Нікульшин та Олександра Романова. Ансамбль народного танцю «Світанок» ще раз засвідчив красу українського народного танцю.

Урочистості завершилися піснею-привітанням у виконанні Юлії Пусацької.

Любов до землі, до своєї Батьківщини починається з любові до матері, батька, родини. Міцна родина, повага до матері та батька — споконвічні цінності українського народу. Дружна сім'я є вагомим складовим успішності кожної людини.

Ірина НОВИЦЬКА, студентка групи 2ТК-07 ІнРТЗП, голова студради факультету МБЕП

Добірка цікавих фактів зі світу сім'ї:

- 70 % українців вважають сім'ю найбільшою цінністю в житті.
- Працююча жінка приділяє увагу своїй дитині в середньому 12,5 хвилин на добу.
- В суспільстві, де діти не отримують ласку, рівень насильства серед дорослих збільшується в декілька разів.

Кольорова творчість

Малюнок на асфальті

4 червня на площі біля ГУКу студентське самоврядування та профспілка студентів провели конкурс на кращий малюнок на асфальті, присвячений Дням Європи в Україні та року молоді в Україні.

У заході взяли участь 55 студентів ВНТУ, які сформували 13 команд. Команди одразу ж активно і завзято приступили до творчого процесу, оскільки ліміт часу на створення малюнку на асфальті був обмежений однією годиною.

Було дуже цікаво спостерігати за цим дивовижним дійством. Кожна команда вирізнялася своїм унікальним та оригінальним підходом до висвітлення теми. Так наприклад, команда ФАРВ зобразила Україну у вигляді автомобіля «Запорожця», а Європу — у вигляді автомобіля «Мерседес». Учасники команди ФТЕГП зайняли велику територію, на якій намалювали Пізанську вежу, Біг Бен та Ейфелеву вежу, а на деякій відстані — Україну. Україну та Європу вони з'єднали кроками, що йдуть з боку Європи: «Нехай Європа йде до нас, а не навпаки!», — прокоментували хлопці. Команда ФЕЕ зобразила Європейський Союз маленьким хлопчиком, а Україну — маленькою дівчинкою, вони потискають один одному руки і між ними виникає високе почуття — любов!

Переможці — дівчата факультету будівництва та будівельного менеджменту

Майже на кожному малюнку були символи України. Наприклад, учасники команди ФРТТК намалювали українку та француза, які стають на весільний рушник, а зліва від них була зображена верба та калина. Команда ФЕМЕЕМ присвятила свій малюнок престижному європейському футбольному чемпіонату «ЄВРО — 2012», який прийматиме Україна та Польща.

Оцінювало конкурс журі у складі проректора з виховної роботи Анни Пислярової, заступника директора ІнВР Володимира Богачука, президента студентського самоврядування університету Ігоря Колоса та голови профспілки студентів Олени Сульжук. Малюнки оцінювалися за трьома основними критеріями: висвітлення теми, якість малюнку та національна ідея.

За одноголосним рішенням журі **перемогу здобула команда ФБЕМ, учасники якої намалювали величезний вінок із польових квітів, в центрі якого зображений прапор України, а стрічки цього вінка виконали у вигляді прапорів країн Європейського Союзу.**

Друге місце посіла команда ФФЕЛТ, учасники якої вирішили «вдарити» українським модернізмом, намалювавши на передньому плані козаків, трішки позаду традиційну сільську хату часів 16—17 століття, а на краях малюнка — модернізовані Біг Бен у вигляді вітряка, Колізей у вигляді колодязя, Ейфелеву вежу у вигляді церкви.

Третє місце посіла команда ФФЗЕМ, учасники котрої зобразили Україну маленькою дівчинкою, а Європу — дорослою жінкою.

Команди, які не зайняли призових місць, також були відзначені. Команда ФТЕГП «ЗК» перемогла у номінації — за креативність; команда ФМБЕП «Галопом по Європі» — за український колорит; команда ФАКСУ «Електронік» — за Мир на Землі; команда ФТАКМ «Inakada» — за консолідацію; команда ФЕМЕЕМ «Лялічки і К» — за надію; команда ФРТТК «Fairytail» — за модернізм; команда ФЕЕ «VOLT» — за щирість; команда ФКСМ «ВВН» — за нетрадиційність; команда ФКІ «Fantasy» — за співдружність та команда ФАРВ «Drivers» — за гумористичність.

Ігор КОЛОС,
президент студентського самоврядування ВНТУ

Студентський дім

Краща кімната гуртожитку

Студентське самоврядування, беззаперечно, є невід'ємною складовою сучасного ВНЗ, бо хто ж краще самих студентів знає свої ж власні потреби, проблеми, успіхи та досягнення.

У ВНТУ активно працює студентська рада студмістечка (СРС). До СРС входять представники усіх гуртожитків ВНТУ. Рада об'єднує та координує діяльність Студентських рад гуртожитків. Основною метою її діяльності є захист прав та привілеїв студентів, допомога їм у вирішенні різноманітних запитань, адаптація до умов проживання у гуртожитку, налагодження співпраці з адміністрацією студмістечка та загоном з підтримки порядку в гуртожитках та на території університету, контроль за виконанням студентами правил проживання. Радою створена Комісія санітарного стану, яка регулярно перевіряє відповідність кімнат, кухонь та секцій санітарним нормам.

Протягом року СРС проводить різноманітні заходи, зустрічі, засідання та конкурси. Так, нещодавно, за ініціативою СРС, був проведений щорічний огляд-конкурс на кращі кімнати гуртожитків студмістечка. Основними завданнями огляду-конкурсу на кращу кімнату гуртожитку є: поліпшення житлово-побутових умов в студентських кімнатах гуртожитків студмістечка, умов для навчання та відпочинку; виявлення недоліків житлово-побутових умов в студентських гуртожитках, секціях, кімнатах студмістечка; стимулювання активної участі студентської молоді в організації свого дозвілля та формування здорового способу життя; удосконалення діяльності органів студентського самоврядування.

До оцінювання кімнат були залучені: заступники з виховної роботи деканів факультетів, помічник директора з режиму, завідувачі гуртожитків, голова СРС, голови студентських рад гуртожитків та голови ЖПК гуртожитків.

Отже, після проведення конкурсу були відзначені студенти найкращих кімнат:

— у гуртожитку № 2 — це кімната № 408: І. Костик, М. Анонс;

— у гуртожитку № 3 — кімната № 407: Т. Трач, І. Покропивна, Т. Роман, М. Михайлова, Д. Носач;

— у гуртожитку № 5 — кімната № 506: С. Петришин, Р. Доценко, А. Стахов, Я. Кудінов, К. Щепановський, М. Синенький;

— у гуртожитку № 6 — кімната № 604: О. Валько, Г. Нечипоренко, І. Коваль, І. Побережна, О. Милимо.

Молодці! Так тримати!

Ірина ПАСТУШИНА,
голова СРС,
студентка групи МБ-05, ІНБТЕГП

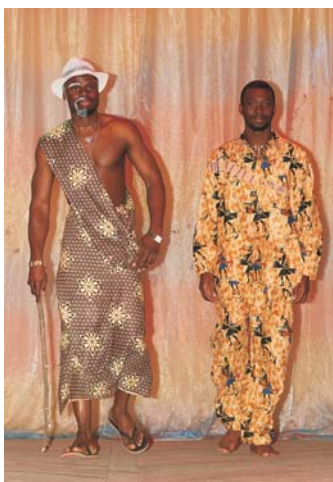
КОНТИНЕНТАЛЬНЕ СВЯТО В УНІВЕРСИТЕТІ

Вінницькі студенти з Камеруну, Анголи, Сомалі, Сенегалу, Екваторіальної Гвінеї, Судану, Єгипту, Марокко, Ганни, Танзанії, Нігерії, Замбії, Кенії святкували День сонячного материка. На веселе розважальне дійство запросили і своїх викладачів, і своїх українських однокашників.

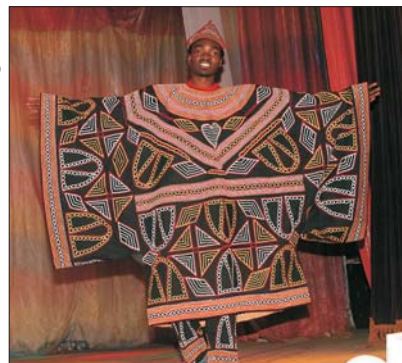
Якщо однокашників, то й частування перебачили. Дівчата приготували національні страви і влаштували дегустацію. Звісно, дивували не лише кухнею, а й виставкою народного мистецтва своїх країн.

День Африки у Вінниці, а вірніше у нашому університеті, відбувається уже другий рік поспіль. Конференсє незмінний — анголець Жорже Макайя, другокурсник Інституту інформаційних технологій і комп'ютерної інженерії нашого ВНТУ. Нині допомагала йому марокканка Марія Разік, студентка медуніверситету. Зі своїми обов'язками вони справлялись блискуче. Зала сміялась почасти втомлювалась. І студентка Кеме Кеме Марілен, котра розробила сценарій, залишилась задоволеною з того, як втілили її задум на сцені.

— Усі африканські студенти в час підготовки до свята були дуже зайняті, то Марілен взяла на себе більшу частину праці, зробила усе, щоб воно відбулося. — Розповідає Жорже. — Марілен дуже гарно танцює, дуже гарно співає, їй легко придумувати цікавий сценарій чи хореографію. На основі народних танців різних країн Африки поставила два танці, які ви бачили на сцені.

Другокурсник Інституту ІТКІ нашого ВНТУ Лукас Савікея (ліворуч) і студентка медуніверситету показують національні костюми своїх країн

Слухач підготовчого відділення університету в етнічному вбранні

тись в театральний, бо усе ж таки більше люблю інформатику. Мій батько і так завжди вважав, що я більше займаюсь театром, аніж учусь.

Врешті почасти то було дійсно так. Адже театральна група Жорже Макайї (до неї входив і Лукас Савікея) вважалась найкращою в місті Кабінда і була в п'ятірці найвідоміших театральних груп Анголи.

— Ми активно займалися театром до 2006 року, аж поки не приїхали навчатись до Вінниці. Тут в Україні вирішили організувати такі ж свята, як у себе в Анголі. Я написав сценарій до Дня незалежності Анголи, де були і вистава, і хореографія, і спів. Показав друзям, а їм не сподобалось, бо вони не мали уявлення як це буде. Усі майже були проти. Але я був певен в успіху. Ми з Лукасом переконали усіх і зробили свято, від якого потім усі були в за-

Наше спільне свято

Африканські студенти співали мовою своїх народів і нашою, українською. Захоплення викликало дефіле в національному вбранні, котре неабияк дивувало своєю екзотичністю. Показ автентичних костюмів підготувала Соня Гомеж.

Жоржів однокурсник і земляк Лукас Савікея, досить відомий у своєму рідному місті Кабінда поет, планував прочитати свою поезію. Але не мали достатньо часу, аби гарно перекласти з португальської на українську. До речі, Лукас пише театральні п'єси, які в Анголі успішно ідуть на сцені.

Сам Жорже Макайя окрім української та португальської, знає французьку, іспанську, англійську, і ще сім мов ангольських народностей.

— Просто прагну з друзями говорити їхньої мовою — так і вивчив.

А сценічний досвід у Жорже, виявляється, з дитинства.

— Моя мама актриса, а вітчим директор театру, він закінчив мистецький університет. А я не пішов навча-

Африканський танець (хореографія Кеме Кеме Марілен, на світлині вона в центрі)

хваті. І минулоріч на День Африки я робив сценарій. Тепер ми готуємось до нового свята — Дня незалежності Анголи, яке відзначаємо 11 листопада. І уже придумали, як святкуватимемо День Африки наступного року. Буде ще краще, ніж нині. Буде супер!

Track and field review

На головному стадіоні нашого міста відбувалась подія, яка привернула увагу усіх регіональних засобів масової інформації та численних любителів легкої атлетики міста і області. На арену міського стадіону ЦПК ім. Горького вийшли позмагатися у силі, швидкості і витривалості кращі з найкращих студентів вінницьких університетів. Такі змагання влаштовуються кожні два роки і є своєрідними Олімпійськими іграми для спортсменів, які вміють поєднувати виснажливі тренування з успішним навчанням у лавах рідної alma mater.

Останніми роками точиться запекла боротьба між трьома командами — фаворитами: збірною нашого університету, збірною Інституту фізичного виховання ВДПУ та збірною ВДАУ. Тому цього року IX обласна Універсіада серед ВНЗ повинна була показати, чого варті організаторські здібності та тренерські таланти кафедр фізичного виховання конкурентів. На попередній Універсіаді Інститут фізичного виховання святкував перемогу, але ВНТУ показав досить сильні результати. Завдяки нашим стаєрам, багатоборцям та спринтерам збірна набрала настільки солідну кількість балів, що суперники з педуніверситету вже не здавались такими непереможними, як колись. Свої результати дала сумлінна праця викладачів кафедри фізичного виховання ВНТУ. І не менша жага до перемоги студентів, котрі не шкодували себе на тренуваннях. Завданням цього тандему талановитих людей на наступні два роки стало досягнення кращих результатів та скорочення відриву від лідера до мінімуму. Недарма назва нашого університетського стадіону донедавна мала назву місцини, де боги Древньої Греції проводили більшість свого вільного часу. Наш стадіон — це кузня видатних спортсменів і професійних тренерів, що досягають вершин.

Найскладніше робити три речі: чекати, вибирати та наздоганяти. Коли розпочалась Універсіада цього року, на доріжках та секторах міського стадіону розгорнулася боротьба двох лідерів, і події складались вкрай хвилююче, навіть драматично.

На перший день змагань припали виступи наших найкращих спортсменів:

Олександр Паламарчук (студент Інституту ІТКІ) 110 з/б — (1 місце), стрибок довжину з розбігу (1 місце);

Віктор Нагірняк (ІНІТКІ) 10 км (1 місце), 1500 м (2 місце);

Олег Якимчук (ІНАЕКСУ) 1500 м (2 місце), 3000 м (2 місце);

Роман Петров (ІНМЄЕЕК) 100 м (3 місце);

Ольга Потапенко (ІНАЕКСУ) 400 м (1 місце), 200 м (2 місце);

Олександра Кулик (ІНАЕКСУ) штовхання ядра (1 місце), стрибок у висоту (1 місце);

Олена Радчук (ІНАЕКСУ) 4000 м (2 місце), 800 м (2 місце).

Жіноча естафетна команда 4x100 у складі Ольги Потапенко, Олени Радчук, Олександри Кулик, Наталі Малооголовчук виборола 1 місце.

Чоловіча естафетна команда (Олександр Паламарчук, Роман Петров, Олексій Мумро, Богдан Августович) посіла 2 місце.

Завдяки їм збірна ВНТУ вирвалася вперед і завершила день з відривом у 129 очок від свого основного супротивника. Проте суперник приборіг виступ «важкої артилерії» до наступного дня. Ось пролунали перші стартові вистріли і судді зареєстрували перші результа-

ти. Рівновага сил почала відхилятися у бік збірної Інституту фізичного виховання. Стали заробляти очки їхні найкращі спортсмени, але наші легкоатлети вступили з ними у завзяту боротьбу.

**Фінал з бігу на 100 м.
Стартують два найкращих спринтери області:
наш Олексій Мумро (ліворуч)
і студент ВДАУ Артем Дишкантюк**

Для тих, хто знається на спорті, не є таємницею, що виступ найслабших спортсменів збірної — це індикатор роботи викладацького складу кафедри, показник «реально напрацьованих» результатів, а не тих, що дістались у спадок від попередніх тренерів, або щедрої матінки-природи, що наділила підлітка вродженим талантом. І тут виявилась майстерність наших викладачів в умінні раціонально розподілити різні рідні сили команди. Здатність передбачити і використати прорахунки суперника. Внаслідок цього другий день змагань перевершив всі сподівання. Не дивлячись на те, що збірній ІНФВіС вдалось таки вихопити перемогу з наших рук, кількість балів, зароблених кожною з команд виявилась майже однаковою з різницею лише в 80 очок. Зусилля наших легкоатлетів виявились не марними. Виступ кожного з них зробив свій внесок у здобуття командою почесного другого місця.

Привітаймо нашу команду легкоатлетів: О. Паламарчук, В. Нагірняк, І.Чорнолата, М. Гега, Б. Маньківський, В. Кусяка (ІНІТКІ); О. Якимчук, М. Сокоотнюк, Д. Свиридович, О. Потапенко, О. Кулик, А. Радчук (ІНАЕКСУ); Р. Петров, Н. Малооголовчук, І.Лобанкіна (ІНМЄЕЕК); О. Мумро, П. Суханов, М. Найчук (ІНРТЗП); О. Гундоров (ІНЄЕЕМ); Б. Августович, В. Церковнюк (ІНБТЕГП); Є.Бендяк (ІНМТ).

**Діна ХАРИНА,
старший викладач кафедри фізичного виховання**

ФУТБОЛЬНА КОМАНДА УНІВЕРСИТЕТУ — У ФІНАЛІ XII ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ФУТБОЛЬНОЇ УНІВЕРСІАДИ

Згідно регламенту змагань кращі команди областей розподілились за географічним принципом на чотири зони, гра у яких проводилася за круговою системою. Місцем змагань команд Центральної зони, до якої окрім Вінницької увійшли іще Київська, Харківська, Сумська, Житомирська та Івано-Франківська області, визначили спортивну базу в Ірпіні. Та навіть підтримка рідних трибун не допомогла команді Київської області завоювати першість.

Здобувши у загальному заліку чотири перемоги та один раз зігравши внічию, команда нашого університету (тренери — завідувач кафедри фізичного виховання, доцент Анатолій Голубович та викладач Денис Кулик) продемонструвала високий професіоналізм і майстерність спортивних традицій ВНТУ, вперше за історію Вінниччини здобувши право у фіналі поборотись з кращими командами України.

Тож, футболісти нашого університету не залишилися і без особистих нагород. Капітан нашої

збірної, студент Інституту РТЗП Андже Лопес кваліфікованим суддівським журі був визнаний кращим голкіпером турніру, а студент Інституту МЕЕЕК Улларо Сіріль — кращим нападаючим змагань.

Варт побажати нашим юним футболістам достойно витримати випробування першою славою й не розгубити своєї спортивної наснаги, примножити спортивну гордість ВНТУ почесним Кубком Всеукраїнської універсіади.

**Валерій ГРАНЯК,
студент групи ЕПА-07, Інститут ЕЕЕМ**

Редколегія:

- А. В. Писклярова**
(головний редактор)
І. П. Зянько
(редактор)
П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)
Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)
Б. І. Мокін
Т. Б. Буяльська
С. В. Юхимчук
С. В. Павлов
Л. І. Волхонська
В. Г. Лисенко
Т. С. Криклива
М. П. Стрельбицький

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021,

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68
E-mail: impuls@vstu.vinnica.ua

«Імпульс» — щомісячник Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424
від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — *Олени Кушнір*
Тетяни Крикливої

Світлини — *Сергія Маркова*

Підписано до друку 19.06.2009 р.
Формат 29,7×42 1/2

Наклад 574 прим. Зам. № 2009-127.

Віддруковано у комп'ютерному
інформаційно-видавничому центрі ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59